

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, imajo nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za ostanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopolni naj se izvolitve frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državnozborna volitev na Goriškem.

Včeraj se je v goriških mestih in trgih vršila dopolnilna državnozborna volitev na mesto umrlega princa Hohenloha in zmagal je zoper kandidata furlanskih volilcev, viteza Bujattija, katerega so podpirali tudi Slovenci, kandidat goriške iredentovske klike dr. Marani.

Znano je, da se je za ta mandat potegovalo jako mnogo kandidatov, med njimi tudi takih, katerih izvolitve bi se bilo posebno veselilo tržaško namestništvo, a končno so se vsi ti kandidati umaknili uvidevši, da ni pričakovati uspeha, in ostala sta samo dva, vitez Bujatti in dr. Marani.

Slovenem goriškim ni bilo težko, odločiti se med tema kandidatom. Dočim je dr. Marani mož, na čigar avstrijski patriotizem se ni nič kaj dosti zanašati, strupen sovražnik slovenskega naroda sploh in zlasti tudi nasprotnik vseh gospodarskih prizadevanj goriških Slovencev, ni vitez Bujatti, dasi Italijan po rodu in po mišljenju, nikdar Slovenem kazal sovražstva, pač pa je zagovornik predelske železnice, torej tiste proge, katera je za goriške Slovence uprav življenjsko vprašanje.

V takih razmerah je bilo torej prav in dobro, da so goriški Slovenci sklenili, glasovati pri dopolnilni volitvi za furlanskega kandidata viteza Bujattija.

V skupini mest in trgov je 2388 volilcev. Pri včerajšnji volitvi je dobil Edvard vitez Bujatti 784 glasov, dr. Fr. Marani pa 855 glasov, izvoljen je torej slednji in sicer z večino 71 glasov.

Slovenskih volilcev je v tej skupini kakih 700 do 800, kateri so se razmeroma jako številno udeležili volitve, kajti med glasovi, katere je dobil dr. Bujatti je bila dobra polovica, če ne več slovenskih, dočim furlanski volilci niso postopali tako solidarno, kajti blizu 200 furlanskih volilcev je volilo dr. Maranija.

Marani je bil v svoji oholosti pred volitvijo izjavil, da slovenskih glasov ne mara, toda to je bila le ošabna fraza, govorjena skozi okno, kajti Maranijevi agitatorji so lovili zlasti v Gorici po vseh

ulicah manj zavedne Slovence, z Grčine in z Blanče so slovenske volilce vozili v „žardinijeri“; poljski čuvaji v Stari gori so kupovali slovenske glasove po 2 gld., sploh pa se je laška stranka trudila na vse mogoče načine, da njame kolikor največ mogoče slovenskih glasov in posrečilo se jej je v toliko, da je zagotovila zmago svojem kandidatu.

Da je bila volitev svobodna, da se ni v Trzinu in v Gorici z grožnjami in s kupovanjem glasov delalo, da niso v Gorici magistratovi slugi na razne načine pritiskali na slovenske volilce, ne bil bi lahonski kandidat dr. Marani nikdar dobil večine.

Slovenci goriški zmagajo izvolitev dr. Maranija za nezakonito in so proti njej oglasili protest.

Govor posl. dra. Ferjančiča pri razpravi o Pacakovem jezikovnem predlogu v poslanski zbornici dne 6. t. m.

(Konec.)

To, gospoda moja, bi mi bilo umevno, da biva v Avstriji le jeden narod, govoreč le jeden jezik, toda tu prebiva več jako različnih narodov in v takih razmerah ne gre, ignorirati jezikovnega vprašanja pri kompleksu tako važnih zakonov, kakor so civilnopravdni zakoni.

S tem se vprašanje o uredbi rabe jezikov ne spravi iz sveta. Z ignoriranjem se je poskušilo zadnje sredstvo, da se prepreči rešitev tega vprašanja. Novo se bo dalo težko dobiti in treba se bo torej resno lotiti rešitve tega vprašanja.

Jugoslovani spadamo gotovo med tiste avstrijske narode, kateri imajo mnogo, če ne največ uzrokov pritoževati se, da smo prikrajšani glede porabe našega jezika pri državni upravi.

Gospod pravosodni minister misli, da se umakne temu vprašanju na ta način, da pravi, kakor zadnjič v proračunskem odseku, da se drži načela, naj sme vsak v svoji deželi — morda je rekel v svojem jezikovnem okrožju ali v svoji domovini — zahtevati pravico v svojem jeziku in naj jo tudi dobi.

Ugovarja se mu, da temu ni tako, on pa ni rekel, da je tako, niti, ako ni tako, da bo poskrbel,

da bo vsak v svoji deželi mogel zahtevati pravico v svojem jeziku in jo tudi dobiti.

Gospod minister ve prav dobro, da te naredbe, tudi najdlje segajoče, govore samo o tem, kar je mogoče in kar kaže, cela vrsta naredb pa da še za tem zaostaja. S temi naredbami nam ni pomagano, toliko manj, ker zaostajajo daleč za državnimi osnovnimi zakoni.

Vladi očitamo, da ne nastavlja uradnikov, jezika v govoru in v pisavi popolnoma zmehčanih; očitamo jej tudi, da ne zahteva od popolnoma sposobnih uradnikov, naj se naredb strogo drže.

Vprašam Njega ekselenco gospoda sedanjega pravosodnega ministra — se li ta naredba specijelno na Štajerskem in na Koroškem izpolnjuje? Nikakor ne! (Pritrjevanje.)

Te naredbe imajo to lastnost, da se morejo uradniki, kateri jih nečejo izvrševati, prav s sklicevanjem nanje opravičiti, da je pa dobra tendenca mnogih naredb brez učinka, tega je deloma kriva neprijaznost uradnikov, deloma njih nezadostno jezikovno znanje. Z naredbami bi nam ne bilo pomagano, tudi če bi se izvrševale s tisto intencijo, s katero so bile izdane, in sicer zagadelj ne, ker nikakor ne dajo tega, kar dajo državni osnovni zakoni. Zahtevati moramo torej izvršitev že storjene uredbe po členu XIX drž. osn. zakonov, ker ne maramo biti odvisni od volje vlada, da bi jedna to preklicavala ali prezirala, kar je druga dobrega ukrenila.

Omika ljudstva napreduje, narodi se čedalje bolj zavedajo svoje individualnosti, zahtevajo, naj se respektirajo in naj se respektira njih jezik, prav ker je ta najmarkantnejši znak njih narodne individualnosti.

Mi ne zahtevamo izvršitve ustavnih določb iz gole svojeglavnosti; to misliti bi bila velika napaka. Ako zahtevamo, naj se šola ozira na naš jezik, nas vodi pri tem potreba omike, in če zahtevamo to isto za urade in za javno življenje, zahtevamo to zagadelj, ker nam zagotavlja dobro in zanesljivo justico in upravo. (Prav res!)

Načelnik kabineta je v politično življenje

Listek.

Po narodnih slavnostih preko domovine.

Spisal S. B.

(Dalje in konec.)

Kmalu prispemo v Vencon, kateri imenujejo Rezjani Pušlja vas, iz tega so naredili Nemci „Peuschedorf“, starinski, a popolnoma zapuščen trg, ki je pa še vedno z razpadajočim zidovjem in jarki obdan. Nekdaj je bila ta izmed glavnih trdnjav proti „Nemcem“ in bivalo je tu mnogo trgovcev. V prvi polovici XIV. stoletja je prestavil patrijarh Bertrand sem mitnice iz Kluže in Tolmeca, a ker njegov naslednik ni znal skrbeti za varnost cest, je posedel habsburški vojvoda Rudolf IV. l. 1351 med drugim tudi Vencon. Poleg zgodovinske važnosti ima ta kraj še prirodno redkost, da trupla, zakopana v kremenico pod cerkvijo in stransko kapelo, ne segnijo, nego se izpremene v mumije, ki so podobne posušeni mehovom. Takih mumij kažejo v posebnem mavzoleju okoli 40; najstarejša je že četrto stoletja stara, in ker je vsled pokončne lege skupaj zlezla, jo imenujejo „il gobo“ (= grbec).

Muogo važnejši in živahnejši je Žmin (Gemonna, Klemann), od katerega zagledamo najpoprej razpadajoče grajske razvaline, potem šele začrnele

biše, ki so kakor pilepljene na strm podanek gore Čampona. V stari žminjski stolnici je imenitna Pordenonina slika „časčenje sv. treh kraljev“. Blizu mestca so kamenolomi rdečega mramorja. Jugoahodno od Žmina je zapuščena trdnjava Žovh (Osoppo), kjer je baje že Karla Velikega palatin Roland potolkel furlanskega vojvodo Radogaisa. Tu je tudi patrijarh Bertrand pobil vojsko goriških grofov, od tod je razgledal Suvorov svoje kazake, in tod mimo je peljal Massena Francoze proti osrčju Avstrije. V upornem letu 1848. so se branili Furlanci v Žovhu sedem mesecev proti Avstrijcem, in o tej vrlini šs sedaj poje narodna pesem iz novejših doba.

Južno od postaje Artegna je zloglasni kraj Buja, kjer imajo ponarejevalci avstrijskih bankovcev svojo izdelovalnico. Ravno zahodno od tega kraja, toda že onstran Tulmenta, je zopet zanimiv kraj Klavžet; tam namreč izganjajo hudiča iz obsedenec.

V Vidmu se nisem mogel nič ustaviti, da bi pozdravil tamošnje znanke, ker je vlak v Čedad že čakal. V starodavnem Čedadu pa me je moja kombinacija prevarila; mislil sem namreč, da ima italijanska pošta zvezo proti Kobaridu, toda izvedel sem, da se je že dve uri poprej odpeljala. Zato sem moral hitro voziček najeti do Podbonesca

(Pulfaru), ker sem vedel, da tam še ujamem avstrijsko pošto. S cer me pa tudi ni mikalo v Čedadu ostati, ker mi je to mesto z vsemi svojimi starinami že iz prejšnjih let popolnoma znano. Pri mostu čez Nadižo sem po kratkem presledku zopet stopil na slovensko ozemlje in kmalu potem sem se pričel na svoja ušesa, da v Špjetru Slovenov še slovenski govore. Sploh v Italiji ne opaziš veliko tiste zagrizenosti proti Slovincem, kakor v Gorici in v Trstu. — Mimo slavne Landrijske jame sem prispel kmalu v poštni kraj Podbonesec.

V Podbonescu sem se po domače razgovarjal s krčmarjem in krčmarico o italijanski politiki v Afriki, o ženitvi kraljevičevi s črnogorsko knežico itd. Pri tem mi je krčmar še omenil, da Italijani ne bi bili izpremenili imena Špjetra Slovenov v „S. Pietro al Natisone“, ko bi bili vedeli, da postane Slovanka njih kraljica. Mož čuti torej še vedno slovenski.

Nad Štupico stoji italijanska finančna stražnica in poleg nje kamenit steber z napisom „Regno d'Italia“. Njemu nasproti stoji črnočoln kol z napisom, ki nas pouči, da se nahajamo v „colnem mejnem okraju colnije Robič“, zahodno od Kobaride.

Ker v Italiji nisem videl nobenega beneškega Slovence, me je zelo iznenadilo, da sem našel v

uvedel izraz, kateremu se pri tej priliki ni moč ogniti. Opetovano je govoril o presegajočem pomenu nemškega naroda.

Gospoda moja! Pomen kakega naroda se določa po številu duš in po množini duševnih in materialnih sredstev. S tega stališča sojeno, je nemški narod morda jako znamenit, ali gotovo je tudi češki narod jako odličen, jako številen in ima na razpolago mnogo duševnih in materialnih sredstev. Brez zavisti priznam, da mi južni Slovani, Slovenci in Hrvatje, nismo tako odlični. Ali priznavajoč znamenitost teh narodov v tem zmišlju, ne umejem in mi vsi ne umejemo, kako je moč izvajati iz tega razne pravice, kakor da bi znamenitejši narod imal večjih pravic, nego manj znameniti narodi. To nam ne gre v glavo in določbe ustave same nas v tem podpirajo. Vprašanje, katero je dr. Pacak sprožil s svojim predlogom, se da le rešiti, če se popolnoma in brez zadržka izvede člen XIX. drž. osn. zakonov in tista vlada, katera bi se z vsemi silami lotila uredbe in rešitve tega vprašanja, si pridobi neminljivo zaslugo za Avstrijo, odpravi glavni vzrok preprirov in prihrani mnogo časa in moči sebi in avstrijskim narodom ter njih zastopnikom, katere moči in kateri čas se bo lahko porabil v koristnejše namene.

Jeden predgovornikov je že omenil najnovejšega glasila vlade „Reichsanzeiger“ in res me je v prvi številki tega novega uradnega lista presenetil prvi članek, kateri pravi, da so ti večni, nikogar več zanimajoči jezikovni boji že zastareli, da se prihodnje stoletje in že prihodnja zbornica ne bo z njimi več bavila.

Gospoda moja! Tako se jezikovno vprašanje v Avstriji ne sme podcenjevati. Ni misliti, da bi avstrijski narodi, zlasti prikrajsani narodi pustili to vprašanje nerešeno in se oprijeli kakega drugega vprašanja.

Pravi se, da se bo prihodnje stoletje in tudi že prihodnja zbornica bavila s socialnim vprašanjem in ne več z današnjim.

Priznavam, da se bo že prihodnja zbornica s tem bavila, a tudi z današnjim vprašanjem se bode še bavila. Izključno, poglavitno ali zlasti s socialnim vprašanjem se bode mogla baviti šele potem, ko je jezikovno vprašanje zadobilo tolerantnejše lice. Kako naj se to zgodi, to kaže vladi ustava, to kažejo ustavne določbe. Vlada vsak trenutek obljublja, da jih izvrši — dozdej je ostala le pri obljubah — in to nam je obljubila tudi danes.

Ker sem prepričan, da je rešiti najprej to vprašanje, predno bo moč razpravljati o drugih, važnih vprašanjih, in ker se mi zdi, da so se razmere v posamičnih kronovinah in pri posamičnih narodih že tako poostrele, da silijo na rešitev tega vprašanja, pritrdim nujnosti stavljenega predloga in bom jaz in moji somišljeniki glasovali zanjo. (Odobranje.)

V Ljubljani, 11. novembra

Krona in Hrvatje. Hrvatski opozicijski listi opozarjajo na to, da poslednji čas, če se kaka avstrijska nadvojvodinja omoži s kakim tujim princem, ni pri njeni odpovedi pravici do avstrijskega pre-

Kobaridu dva; bila sta to profesor videmskega liceja dr. Fran Masoni in špeterski župan, notar Kukovac (Cacavaz). Obadva govorita slovenski in prvi — prijatelj našega pesnika Zamejskega — je vrh tega znan tudi po svojih zemljepisnih spisih, ki se vsaj deloma tičejo Slovencev in njih naselbin po Furlanskem. V njih družbi so bile zelo prijazne dame celo iz Milana in Florence, ki so bivale na letovišču v Špietu. Vsi so mi pripovedovali, da se večkrat vozijo na razvedilo v slikoviti Kobarid.

V Kobaridu sem našel nekaj novega, nepričakovanege. G. deželni poslanec geometer Lapanja je osnoval v svoji pisarnici risarsko šolo, v katero zahajata sedaj dva mladeniča, ki ju je s pašnika pripeljal in v kratkem času tako izuril, da že portrete (n. pr. dra. Gregorčiča) rišeta. Bog dati tema talentoma sračo, da najdeta potrebnih podpornikov!

Predno se poslovim od domovine našega pesnika Kristana, naj se še njega na kratko spomnim, ker so ravno sedaj izšli njega zbrani spisi. V životopisu se nam pripoveduje, da je rad delal šaljive napitnice v verah; evo jedna, ki se mene tiče, in ki se ni nikjer objavljala:

„Kaj famuom je mar, če je siten gospodar,

Če ga grize in kolje, če je slabe volje?

On plača kosilo, in kar se je spilo.

Zato Bog živi Simona, našega dobrega patrona.“

stola zastopana Hrvatska. Po njih mnenju bi moral Hrvatsko zastopati ban. Ogerski ministerski predsednik je ne more, pa tudi hrvatski minister ne, ker oba imata le tedaj kaj govoriti, kadar gre za razmerje mej Hrvatsko in Ogerko, ne pa za razmerje mej Hrvatsko in kreno. Hrvatsko-ogerska pogodba razmer ni nič premenila. Če je bil ban zraven, ko se je mehičanski cesar Maksimilijan bil odpovedal pravici do prestola, bi moral biti tudi sedaj pri tacih prilikah. Hrvatje so samostojni bili ob svojem času, vprejeli pragmatično sankcijo prej kot Ogrji. In če kdaj izumrje sedaj vladajoča rodbina, imajo Hrvatje nezavisno od Ogrrov pravico voliti svojega kralja. Seveda vladni stranki na Hrvatskem ne pride na misel, da bi se v tem oziru potegnili za pravico Hrvatske.

Madjari v nemški luči. V Nemčiji izhajajoči listi skoro brez izjeme obsojajo postopanje Madjarov pri zadnjih volitvah. „Frankfurter Zeitung“ naravnost kliče Madjarom, naj najprej Evropeci postanejo, kar še sedaj niso, kakor so volitve pokazale. Obširno se po teh listih opisuje, kako so pritiskali in sleparili pri volitvah. Posebno pa nemški listi kažejo veliko simpatije za katoliško ljudsko stranko, ki se je v narodnem oziru postavila na nekoliko pravičnejše stališče. Naglašajo posebno to, da je ta stranka dosegla večino celo v nekaterih krajih, ki so dosedaj veljali za trdnjavo madjarstva. Pisava nemških glasil imela bode pred vsem to dobro posledico, da svet spozna, kakšen je tisti proslavljeni liberalizem viteških Madjarov. Ponosnim Madjarom gotovo ni prav po godu, da se jih zaradi Balfourjevega postopanja pri volitvah sramujejo evropski kulturni narodi in jih ne marajo šteti mej se, temveč je postavljajo v jedno vrsto s Turki.

Diplomatična razkritja. Neki dunajski list je izvedel, kakor pravi, iz jako zanesljivega vira, da je v sedemdesetih letih Rusija resno mislila napasti Avstrijo. Vprašala je tedaj Nemčijo, če bi ostala neutralna. V Rusiji je tedaj vojaka bila postala nemirna. Po skoro dvajsetletnem miru so častniki zahtevali vojno, da se odlikujejo in hitreje napredujejo v službi. Ko je Nemčija se izrekla odločno, da bi Avstrijo branila, je Rusija sklenila z Avstrijo pogodbo, po kateri jej prepusti Bosno in Hercegovino, ako bode neutralna, ako Rusija napade Turčijo. To se je tudi zgodilo. Rusija je imela zaželjeno vojno v Turčiji in Avstrija je naposled dobila Bosno in Hercegovino. — Seveda odgovornost za vse to moramo preprašati dunajskemu listu. Sodi se, da dotična novica prihaja od kneza Bismarcka, ki bi sedaj svet rad prepričal, da je prijatelj, ne pa sovražnik Avstrije.

Oboroževanje v Turčiji. Vse drugače kakor z reformami gre v Turčiji z nabiranjem denarja za nakup orožja. Po vseh okrajih so že sestavljene komisije. Te komisije dajo listke po 5, 10, 30, 40, 50 in 100 pijastrov, kolikor je kdo dal v ta namen. Prvo delo take komisije je, določiti kolike pijastrov more kdo dati v ta namen. Potem seveda se bode kar od njega zahteval ta prostovoljni dar. Nič ni pomagalo, da so zastopniki velevlavstij ugovarjali temu nabiranjju. Turčija je že naročila več pušk. Napolnila bode vsa orožna skladišča po pokrajinah, da bode vselej res lahko oborožila mohamedance, če se jej bode potrebno zdelo. Pri novem klanju kristijanov turški policiji ne bode več treba mohamedancem dajati kolov, dela bode jim lahko puške in bajonete, da bodo uspešneje morili. Zastopnik velevlavstij so pa pri tej priložnosti lahko spoznali, koliko se njih zahteve in opomne cenijo. Turki vodijo vso Evropo za nos.

Izvolitev Mac Kienleya predsednikom Združenih držav je čudovito poživila industrijo v Ameriki. Tovarne, ki že več mesecev niso delale, so nakrat delo začele, če tudi novi predsednik šele v marcu nastopi svoje dostojanstvo. Vse se nadeja za industrijo boljših časov. Če bode Mac Kienley opravičil vse nade, ki se stavijo vanj, je veliko vprašanje. Vsaj zatrjuje se, da se je moč že močno premenil in ni več za tako visoke carine, kot je bil nekdanj. Pri tem je omeniti, da so letos v Ameriki se volitve udeležili v velikem številu zamorci in je tudi to k Mac Kienleyevi stranki pripomoglo do zmage. Zamorci volijo vsi republikansko, ker je republikanska stranka jih osvobodila robstva in se tudi sedaj poteguje za njih pravice. Demokratje so še vedno veliki nasprotniki zamorcem. Če le morejo, jim kaj škodujejo, posebno v političnem oziru, kar je jim tem lažje, ker imajo upravo južnih držav v svojih rokah.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. novembra.

— (Inkorporacija Vodmata.) V ponedeljek je stopil v veljavo dež. zakon, s katerim se je Vodmat priklupil Ljubljani. Se pred izvršitvijo inkorporacije je mestni magistrat dal popisati prebivalstvo v Vodmatu in dognal, da šteje inkorporirani del Vodmata 2200 prebivalcev, torej za 1500 prebivalcev več, nego pri zadnjem ljudskem štetju l. 1890. Inkorporacija bode za prebivalce velike koristi, zlasti ker bode najmlajše predmestje hitro raslo, saj je že za prihodnjo pomlad projektirana cela vrsta novih zgradb.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Herman Sudermann velja za najgenialnejšega in najduhovitejšega vseh modernih nemških pisateljev. Nastopil je v književnosti z manjšimi pripovednimi spisi, njegove drame, vzete iz modernega življenja, „Čast“, „Dom“, „Konec Sodome“ pa so mu pomagale do svetovne slave. Koderkoli so se predstavljale Sudermannove igre, povsod so dosegle fenomenalne uspehe, največje pa igrokaz „Dom“, kateri se bo v petek prvič predstavljajal na našem odru. Glavno ulogo v tej veleinteresantni igri, pevko Magdo, bode igrala gosp. Terševa, katera jo je že na Češkem igrala z velikim uspehom.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) se upalno veseli svojih lepih koncertov prihodnje sobote in nedelje. Iz izbornega programa povzemljemo „Rusalko“, v koji se odlikuje oosebao alt solo in orkestrsko spremljevanje. Ni z lepa čuti tako znamenitega ženskega zbora, kot je uprav „Rusalka“. Žal, da se v lepkih in v jednom delu vabil pomotom imenuje mešan zbor. — In te ljubke naše „narodne pesmi“, vse sbrane iz polpreteklega časa. Vse po vrsti: „Ko dan se zaznava — Preljubo veselje, o j kje si doma? — Otok bleški — V Gorenško oziraj“, vse te popevane narodne odrastle poslušalce predstavijo ono njihovo otroško dobo nazaj, ko so je sami prepevali ali čuli prepevati mej nami. Mile spominje teh otroških let jim buditi bodi tem našim narodnim poseben namen. — Pa Mašekov „Kdo je mar“! 7 do 8 let nič več pet v Ljubljani. Kdor je le jedenkrat čul to proslavo naših različnih slovenskih stanov — temu ne gre več iz uma niti besedilo niti napev. — In konečno Ganglov ginljiv dramatični prizor „Materine sanje“. Iz njega veje prav tisti nedolžnostni duh, ki naj bo znak tej mladini, za koje vsestranski blagor se žrtvuje družba sv. Cirila in Metoda. — Torej Slovenci: na svidenje pri teh naših mladinsko-ljubih koncertih.

— (Slovensko gledališče.) Sinoči se je šele drugič predstavljala Funtkova drama „Iz o s v e t e“ in zaslužijo vsi predstavljalci najtoplejšo pohvalo. A vzlic temu smo ostrmeli, ko smo se ozrli po gledališči. Pričakovali smo, da bode gledališče vsaj dobro obiskano, saj se je vendar predstavljala izvirna igra uglednega slovenskega pisatelja, igra, kateri mora tudi najstrožji kritik priznati, da je vzlic nekaterim pomanjkljivostim dobra, jako zanimiva in efektivna, o kateri se je po premijeri vedelo, da je tako skrbno nastudirana, kakor redko katera druga, da bode torej predstava za naše razmere izvrstna, a — vzlic temu je bilo gledališče slabo obiskano. Ako bi bila kaka nemška predstava tako obiskana, bi sicer uradnega lista poročevalci rekli, da je bilo gledališče „sehr gut besucht“, ali v naši slovenščini pomeni to deficit, in prav ker sinoči niti toliko dohodkov ni bilo, kolikor je bilo dnevnih stroškov, si štejemo v dolžnost, izraziti brez ovinkov svoje začudenje. Kako naj imajo slovenski pisatelji veselje za dramatiko, ako je že druga predstava dobre izvirne igre slabo obiskana? Kako naj se vodstvo slovenskega gledališča, katero mora paziti na vsak krajcar, upa negovati izvirno dramatično literaturo, uprizarjati izvirna dela, če ne najde pri občinstvu potrebne podpore? Gledališče ima prvo nalogo, gojiti izvirno dramatično literaturo, ali mogoče to ni, ako bode občinstvo tako hladno, kakor je včeraj bilo, ko niti tistih ni bilo v gledališči, kateri sicer tako strastno napadajo gledališko vodstvo, ker baje zanemarljiva izvirna dela.

— (Predstave s kinematografom) bodo od ponedeljka dne 16. do nedelje dne 22. v salonu hotela „Pri Maliču“. Kinematograf je narejen po principih kinetoscopa, ali znatno izboljšan. Mesto malih posamičnih figur se vidijo celi prizori skoro v naravni velikosti, na stotine ljudi se premika kakor v življenju. Podobe so plastične, podobe krajev in arhitektoničnih del so perspektivno izborne. Vse, kar se godi v življenju in naravi, promet po ulicah

id. vse se giblje prav kakor v naravi. To niso za efekt narejene podobe, vse je fotografsko vzeto iz življenja. Kinematograf prinaša serijo osmih podob ki predstavljajo: 1. Življenje na pariških ulicah; 2. Pri pikniku zabavajoča se družba; 3. Prepirljiva se kvartopirca; 4. V perilaici; 5. Opeharjeni čunjar; 6. V plavarnici in končno: Bezovlak se pripelje na postajo, katera slika je najinteresnejša. Kakor v vseh drugih mestih obudi ta interesantni aparat tudi v Ljubljani brez dvoma veliko zanimanje. Predstave bodo vsak dan od 5 do 8. ure zvečer.

— (Policijska vest) Po naročilu okrajnega sodišča v Ljubljani je mestna policija aretovala na kolodvoru s vlakom iz Ljubeck došlo 20 letno C. St., na katero leti sum, da je pomagala svojim staršem pri ponarejanju oziroma izdajanju ponarejenega denarja. Aretovanka, katera je imela pri sebi razmeroma precejšnjo svoto naponarejenega denarja, se je izročila dež. sodišču.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Teden izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 1 do 7. novembra kaže, da je bilo novo rojencev 15 (= 24.44‰), mrtvorojenc 1, umrlih 13 (= 21.32‰), med njimi so umrli za jetiko 4, v sled mrtvouda 1, za različnimi boleznimi 6. Med njimi sta bila tujca 2 (= 15.3‰), iz zavodov 4 (= 30.6‰). Za infekcijskimi boleznimi so obbolele, in sicer: za škariatico 1, za vrtico 2 osebi.

— (Imenovanje.) Okrajnim zdravnikom v Senožah je imenovan gosp. dr. Purko.

— (Iz Šmartna pri Litiji) se nam piše: Dne 10. t. m. ob polu 4. uri zjutraj nastal je ogenj v hiši I. Breierja. Ker so ljudje prišli hitro na pomoč in vetra tudi ni bilo, se ni zgodila večja nesreča. Zgorela je le jedna hiša. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

— (Predavanje.) Iz Ljubljane se nam poroča: Danes, v nedeljo popoldne imel je v tukašnji šoli podučni govor ces. kr. okrajni živinodržavnik iz Kamnika, gosp. J. N. Sadožar. J. ko zanimivega govora sledili so zbrani živinorejci, koga je bilo blizu 100, a največjo pozornost. Gospod zdravnik je predaval tako natančno in razumljivo, da se mu poslušalci niso mogli nikakor dosti zahvaliti. Za krasni govor se mu je v imenu vseh občancev zahvalil gospod župan ter pristavil, da bi se tak podoben govor ponavljali, kar bi bilo gotovo v prid prebivalstva; da je pa ljudstvo za to jako ueto, porok je številni zbranih, kateri se niso ustrašili dolgega pota v tako slabem vremenu in se koncem govora, dasiravno je trajal dve uri, izrazili, da bi se radi poslušali gosp. govornika.

— (Bralno društvo v Mokronogu) je napravilo dne 8. t. m. veselico v gostilni „pri lipi“. O tej veselici se nam piše: Začetek je bil določen ob 1/2. uri zvečer; a zaradi pije udeležbe se je vzporedi jel izvršavati še le uro kasneje. Najprej se je vršila igra „Žeski jok“. Vsi diletantje so rešili svojo nalogo prav dobro. Mojstrski je igral gosp. učitelj Bohinec, pa tudi gospod. Tekavčič in Črnjak pa gospici Košunova in Povštova sta bili na svojem mestu. Žalimo jih zopet skoraj znoter videti na „gledaliških deskah“. Po igri je sledila jedna pevška točka: Volaričeva „Slovenka“, katera je ob spremljevanju cetera pelo 6 gospodičin. Rešilo so svojo nalogo tako čisto, da so morali ponoviti skladbo. Po besedi se je vršila prosta zabava, katera je bila v tem, da smo izpraznili kupico dolenjskega cvička ter se je mladi svet zavrtel ob zvokih ceter. Žaliti bi bilo, da bi odbor v prihodnje postavil na dnevni red kaj več pevskih točk, pa da bi tudi udeležba bila obilnejša. Če bi se uvaževal naš svet, bi prosili, naj se v prihodnje tudi ne puščajo otroci k veselici, ker to je proti vsem vzgojnim pravilom, ako taki ljudje gledajo in poslušajo take igre. Brez zamere!

— (Delavsko bralno in pevsko društvo v Mariboru) priredi s prijaznim sodelovanjem tamburškega zborja mariborske čitalnice v prostorih hotela „Nedvojčica Ivan“ v nedeljo, dne 15. novembra t. m. veselico. Vzpred: 1. V Ljubljano je dajmo: 1. Igrala veselica v trih dejanjih, spisal Jos. Ogrisek; 2. „Slavjanska“, moški zbor; 3. „Sloverska deklica“, mešan zbor; 4. „Jadransko morje“, moški zbor; 5. „O mraku“, mešan zbor; 6. Deklamacija; 7. „Kviško bratje“, moški zbor; 8. „Romacea“, mešan zbor; 9. „Zvezna“, moški zbor; 10. Tamburaški zbor bo udaral pet točk. Po vzporedi pleše in prosta zabava. Ustopnina: za ude poljubno; za nunda oseba 30 novč., obitelj (3 osebe) 70 novč. Delavci 20 novč., obitelj (3 osebe) 50 novč. Preplačila se bodo hvaležno sprejemala. Začetek točno ob 8. uri zvečer.

— (Pol. društvo „Edinost“) priredi prihodnjo nedeljo kar tri javne shode, dopoldne v Bazovici, popoldne pa na Opčinah, na katerih shodih bo poročel posl. Naberger, in v Mazerigah v pomjanski občini. Na shodu v Lonjerju je bila resolucija glede osnutja okr. glavarstva za tržaško okolico vzprejeta soglasno, vzprejetih je pa bilo še več drugih resolucij, tako jedna, naj se rojanska pripravnica premesti v mesto in jedna, s katero se protestira zoper postopanje trž. obč. sveta proti posl. Gorjupu.

— (Vestnost tržaškega magistrata.) Zoper volilne listine, kakor jih je sestavil tržaški magistrat, je bilo pravočasno vloženih 1491 reklamacij, mej temi 350 slovenskih. Magistrat ni hotel slovenski pisanih reklamacij vzprejeti, v sled česar so se mu vročile posredovanjem namestništva.

— (Iz beneške Slovenije.) „Primorac“ piše: „V Čedadu je bila „šagra“. Poleg italijanskih „tricolor“ so ponosno vibrati tudi slovenske trobojnice. Neki Lsh iz Gorice je začel zabavljati, češ, kake patrijotje so Čedadci, ki razobešajo „tricolore russe“ poleg laške zastave. Toda Čadajci so mu dali resno razumeti, da se ne bodo hodili v Gorico učiti patrijotizma, pa tudi da ne dopuste, da bo tuje žšil zastavo — prihodnje italijanske kraljice! In Goričan je moral izginiti kakor kofra, sicer bi ga bili prav pošteno pahnili — italijanskega patrijotizma“.

* (Pameten višji pastir.) Dalmatinski nadškof Rajčević je izdal oaznico, v kateri prepoveduje vsem duhovnikom vzprejeti volitev v kak občinski zastop in ukazuje vsem tistim, kateri so člani kakoga občinskega zastopa, naj odlože mandate, češ, duhovnik naj stoji nad strankami, sicer škoduje veri in cerkvi Takega utesnjevanja državljskih pravic duhovnikov sicer ni moč odobravati, ali nagibi nadškofovi so pametni in hvalevredni.

* (Gališka pravica.) „Kurjer Lwowski“ piše: Graf Starzenski, deželni poslanec gališki in lastnik vasi Derewna, je popolnoma pozabil, kako so gališki kmetje l. 1846 šlahtu klali in nje gradove požigali. Podrejen uradnik okr. glavarstva v Zolkowu je dne 3. t. m. 23 kmetov eksemplarčno kaznoval, ker so se prediznili v grofovem gozdu nabirati — gobe! Po nradni cenitvi je znašala vsa škoda 7 kr., berit: sedam krajcarjev. Uradnik je prišel v vas Derewna samo zatagadati, da kaznuje teh 23 kmetov, in se da bi bil kmete zaslišal, samo po pogovoru z grof-vim vasptom je razsodil: Vsak obsojni kmet plača komisijskih stroškov 50 kr., vs skupaj 11 gld. 50 kr., 12 kmetov se obsodi na 24 ur v zapor, jeden na dva dni, dva na štiri dni zapora, štirji na globo po 5 gld., jeden na globu 10 gld., dva na globu 20 gld.!

* (Lovekoljuben mož.) V neki menažeriji v Hamburgu je krotitelj zverj zapazil nekega Angleža, kateri je prišel z največjo točnostjo k vsaki predstavi in pri vsaki vztrajal do konca, opazuoč z vidnim zanimanjem, kar je krotitelj počenjal z zvermi. To je trajalo več mesecev. Končno je krotitelj vander vprašal Angleža, če ga predstave tako zanimajo, da prihaja k vsaki, a dobil je lakonični odgovor: Predstave me nič ne zanimajo; jaz le čakam, kdaj vas bodo zverj raztrgale.

* (Krematorij v Goti.) Kar obstoji krematorij v Goti, je bilo ondu sežganih 1703 trupel, povprek na leto 120, kar je z ozirom na velike stroške precej mnogo. Na nemškem se šri sežiganje trupel lasti odkar sta bila ustanovljena krematorija v Hamburgu in v Heidelbergu, kjer je sežiganje dosti cenejše kakor v Goti.

* (Povabila k pogrebu.) Neki farmer v Texasu je vsem svojim znancom v okolici poslal povabila, naj pridejo na določen dan na določeno mesto in kaj ga primerno pokopljejo. Vsakemu pismu je priložil 100 dolarjev. Določeni dan so našli pogrebci moža na označenem kraju, z revol. verjem v roki, pred nima pa so stale stare lajne, na katere si je zmeda zaigral, predno se je ustrelil.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Lovro Šah, učitelj v Trnovljah 21 kron. nabrani pri zborovanju trboveljske podružnice za pobita okna na slov. šoli v Velikovcu. Darovali so: Po 1 krono: gg. Peter Erjavec, župnik in kr. šk. duhovni svetovalec. Ant. Vetrnik in Pankr. Gregor, kaplana, Fr. Roš, župan in veleposesnik, J. Peklar, župan in gostilničar na Dolu. Rob. Plavšak, učitelj, Lovro Šah, učitelj, Fr. Kallan, obč. svetnik in veleposesnik, gospod. Molitor, Dimnikova in Topolovšekova, Fran. Polak, vinotičec in veleposesnik, Ljud. Plavšak, uradnik, Mart. Borovšak, urar, Vilj. Kosem, trg. poslovođa, Štef. Močnik, čevlj. mojster, Al. Pinter, posestnik; manjše vsote so darovali: gospodičine: Antonija Sterle-tova, Avrelija in Fr. Mollova, Kristina Divjakova, trgovska pomočnica, Justina Pastova, Amalija Čebinova; gg. Dragotin Hubar v Celji, Fr. Blaznik, posestnik, J. L. Čar, organist, Jan. Forte, mesar in posestnik, učencec Oskar Molli in učenca Mici Mollova, Mart. Blaznik, posestnik, Jan. Tomc, premogar. — Žvelj rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzjavke.

Dunaj 11. novembra. V današnji seji poslušne zbornice so dr. Kaizl in tovariši

nujno predlagali, naj se severozapadna železnica v zmislu koncesije ša letos podržavi. Zbornica je potem začela specijalno razpravo o obrtni noveli. Hajek je predlagal, naj se za trgovini določi maksimalni delavnik na 12 ur. Poročevalec Exner je grozil, da odloži referat, če obvelja ta predlog.

Dunaj 11. novembra. Z ozirom na to, da je štajerski deželni šolski svet profesorju Hofmann-Wellenhofu, kateri se je odpovedal državnoborskemu mandatu in zopet hotel prevzeti svojo profesorsko službo, naročil, da mora še jedenkrat narediti profesorsko skušnjo, je naučni minister Gautsh na podano interpelacijo izjavil, da dotična naredba, na katero se je skliceval štajerski dež. šolski svet, ni veljavna za definitivno nastavljen profesorje, kateri imajo dopust, dokler so poslanci.

Dunaj 11. novembra. Nemški poslanci, kateri so izstopili iz levičarskega kluba, ne odlože svojih referatov. S tem je pravočasna rešitev proračuna znatno olajšana.

Inomost 11. novembra. V kmetskih občinah so bili voljeni v dež. zbor vsi prejšnji poslanci razen jednega.

Berolin 11. novembra. Razni listi javljajo, da se je pred kratkim obnovila tajna rusko nemška pogodba, katero je bil sklenil še Bismarck, katere obnovitev l. 1890 pa se ni dosegla. Ta nova pogodba je naperjena zoper angleško politiko na Balkanu in v vzhodni Aziji, Nemčiji pa zagotavlja nevtralnost Rusije v slučaju, da jo Francija napade.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) 3) Občinski zastop v Domžalah izjavlja, da prevzame troške za prostore za pouk, njihno razsvetljavo, kurjavo in snazjenje ter za stanovanje učiteljevo, ki bo imel svoje stalno bivališče v Domžalah. Občinski zastopniki iz Doba, Jarš, Ihan, Podrečja in Brezovice so vzel izjavo občinskega zastopa domžalskega zshvaljujo se na znaenje, ker nimajo vsled tega nikakih stroškov. Zastop občine Brezovice prosi, da bi se cela občina udeleževala pouka v samopletarstvu v Domžalah in ne jeden del v Domžalah, drugi pa v Moravčah, ker imajo vsi v Domžale bližje, kakor pa v Moravče. Občine Dragometj, Depalja vas in Homec niso bile zastopane pri obravnavi. II. Pri tem shodu, ki je bil dne 14. sept. popoldne v Lukovici, so izjavili: 1) Rovski občinski zastop, da prevzame tako troške za prostore za pouk, kakor troške za njihno razsvetljavo, kurjavo in znaenje. Če bi bili troški previsoki, poprosi pri kranjskem deželnem odboru za prispevek. 2) Zastopa občina Prevoje in Krtna sta izjavila isto, kakor rovski. Dalje menita ta občinska zastopa, da se občina Spodnje Koseze ne bi udeležala v Moravče, ampak vas Prevalje v Prevoje, druge vasi pa v Lukovico. Prevalje spada v okolšč ljudske šole v Prevojah in je le 1/4 ure oddaljeno od tega kraja, dečm se mora v Moravče hoditi pol-druge ure. Dragi kraji pa imajo bližje v Lukovico, kakor pa v Moravče in je tudi občinski zastop v Lukovici s tem zadovoljen. 3) Lukoviški občinski predstavnik Janko Kernik izjavlja, da brezplačno preskrbi take prostore za stanovanje učiteljevo in za pouk, kakor njihno razsvetljavo, kurjavo in snazjenje. Zategadelj ne bo občinam Lukovica, Zlate polje, Česnica, Rafolke in Spodnje Koseze ničesar prispevati. Zastop občine Zato polje jemlje izjavo občinskega predstojnika lukoviškega z zahvalo na znanje. — Česniški občinski predstavnik je opravičil svojo odsotnost, predstojnik občine Rafolke najbrž radi slabega vremena ni prišel. Glede premij za najboljšo slamo za pleteje so prosili vsi zastopniki, da naj se določijo premije po 10—50 kron in ne po 25—50 kron. II. Na shodu, ki je bil dne 15. sept. 1896 ob 9. uri dopoldne v Moravčah, so izjavili: Zastopniki krajevnih občin Moravče, Ditiya in Velika vas, da prevzamejo vse troške za stanovanje učiteljevo, potem za razsvetljavo, kurjavo in snazjenje prostorov za pouk. Gospod župnik in dekan v Moravčah, Tomaž Kajdiž, izjavlja, da dá prostore za pouk brezplačno na razpolago. Ti zastopniki, kakor tudi dekan se strinjajo z mnenjem zastopa občine Brezovice, da je boljše, to občino tečaj v Domžalah in tudi občino Spodnje Koseze deloma tečaj v Lukovici, deloma tečaj v Prevojah prideliti. V samopletarski tečaj v Moravčah bi bilo torej uvrstiti učence in učenke iz občin Moravče, Velika vas in Peča. Občinski predstavnik v Pečah je opravičil svojo odsotnost. IV. Na shodu, ki se je vršil dne 17. sept. 1896 ob 9. uri dopoldne v Kamniku, so izjavili: 1) Zastopniki krajevne občine Kamnik, da so pripravljene prevzeti troške za stanovanje učiteljevo, za prostore za pouk, nj hoo kurjavo, razsvetljavo in snazjenje, če prispevajo z razmernim zneskom tudi kraji, prideljeni tečaja v Kamniku. (Dalje prih.)

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehačim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilo na prebavljenju in sicer z rastočim uspehom. Skatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (1756—15)

Preizkusili in priporočili
so sloviti vseučilišni profesorji in zdravniki tinkturo za želodec lekarnarja Piccoli-ja v Ljubljani (Dunajska cesta),
katera je ugodno učinkujoča, želodec krepčujoča, slast in prebavljenju pospešujoča in telo odpirajoča sredstvo.
Stekleničica velja 10 kr. 1 (3202—2)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Antona Palčiča zemljišča v Igi Vasi, cenjena 2769 gld., dne 16. novembra in 16. decembra v Ložu.
Antonije Verbič posestvo v Gornji Hrušici, cenjeno 2250 gld., dne 16. novembra in 19. decembra v Ljubljani.
Marije Hafner posestvo v Zagorju, cenjeno 10.000 gld., dne 17. novembra in 18. decembra v Litiji.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 4. novembra: Kristina Kos, polic. agenta hči, 64 let, Breg št. 6, Brightova bolezen po škrlatici.
Dne 6. novembra: Fran Sedlak, umir. c. kr. davkar, 72 let, Gospodske ulice št. 10, rak na jetrih.

Meteorologično poročilo.

November	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
10.	9. zvečer	741.2	6.2	sl. jvzh.	oblačno	
11.	7. zjutraj	739.6	4.2	sl. jvzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	737.6	4.2	p. m. jvzh.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 6.3°, za 1.4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 11. novembra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 30 „
Avstrijska zlata renta	122 „ 65 „
Avstrijska kronska renta 4%	101 „ 05 „
Ogorska zlata renta 4%	122 „ 20 „
Ogorska kronska renta 4%	99 „ 30 „
Avstro-ogorske bančne delnice	940 „ — „
Kreditne delnice	365 „ 20 „
London vista	119 „ 85 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 „ 77 1/2 „
50 mark	11 „ 76 „
50 frankov	9 „ 53 1/2 „
Italijanski bankovci	44 „ 52 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 69 „

Dne 10. novembra 1896.

4% državne srečke iz 1.1854 po 250 gld.	144 gld. — kr.
Državne srečke iz 1.1864 po 100 gld.	193 „ 25 „
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	129 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	— „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ 75 „
Ljubljanske srečke	22 „ 75 „
Budolfove srečke po 10 gld.	22 „ — „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153 „ — „
Tramway-društ. volj. 170 gld. a. v.	450 „ — „
Papirnat rubelj	1 „ 27 1/2 „

Na Martinovi cesti
se prodá iz proste roke (3228—1)
hiša s prodajalnico

Več se izve pri lastniku istotam št. 11.

Pod strogo jamščino
z mnogimi spričevali in pohvalnimi pismi potrjene kot najboljše

kmetijske stroje

slamorezuje, mlatilnice itd., kakor tudi najboljše

šivalne stroje

za rodbine, krojače, šivilje itd., nedosegljive v trpežnosti in delavni zmožnosti in nizki ceni se naročuje jedino:

Florijanske ulice št. 24 v Ljubljani.

Za solidno, točno postrežbo in dobrot strojev se popolnoma jamči. (3182—4)

Gotov uspeh
imajo skušene in visoko čislane

Kaiserjeve karamele iz poprove mete

najboljši pripomoček proti pomankanju slasti, bolenju želodca in slabemu pokvarjenemu želodcu. pristna v zavojčkih po 20 kr. (3147—2)

Zaloga v Ljubljani: Viljema Mayer-ja lekarna, Marijin trg in Mr. Ph. M. Mardet-schlaeger-ja lekarna, Prešernov trg.

Nagrobne vence
v največji izberi in po najnižjih cenah
trakove k vencem
z ali brez napisov v vseh barvah
(2911—19) priporoča
Karol Recknagel.

Spretna kasirka

z dobrimi spričevali in večletno prakso, obeh deželnih jezikov v govoru in pismu zmožna, dobi v moji manufakturni prodajalnici stalno službo.

Fran Ksav. Souvan
Ljubljana.

(3227—2)

RONCEENO

najmočnejša naravna arsen in železo sodružujoča mineralna voda (2717—11)

priporočevana od prvih medicinskih avtoritet pri: anemiji, klorosi, poltnih, živčnih in ženskih boleznih, malariji i. t. d.
Pitno zdravljenje uporablja se celo leto.
Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in v lekarnah.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljuje se za dosedaj meni izkazano zaupanje, naznanjam sl. občinstvu, da sem otvorila v svoji novi hiši

gostilno „pri raku“

na Krakovskem nasipu št. 4.

Potrudila se bodem postreči cenj. gostom z dobrimi jedili in pristno pijačo.
Istotam se dobé

vsak petek ribe.

Za obilen obisk se priporoča z velespoštovanjem

Ivana Kovač

(3221—2)

gostilničarka.

Svetovnoznana kot najstarejša in največja
tovarna za rolete in žaluzije
premične zastore in varnostne stene

je
Maxa Vetterlein-a
v Hrotovi na Češkem.

Največja izber platnenih in lesenih rolet, žaluzij in zastorov v različni okusni izdelavi.

Najnižje cene zagotovljene.

Opozarjamo p. n. hišne posestnike na svoje, za cele stavbe posebno nizke skupne proračune, kateri se ne morejo doseči ne pri stavbinskih mojstrih, niti pri drugih takojšnjih ali potujočih agentih družih tovarn. Ilustrovani ceniki in proračuni, kakor vsa druga pojasnila brezplačno pri zastopništvu (3183—4)

Florijanske ulice št. 24 v Ljubljani.

Pri sedanjih naročilih za spomlad dovoljujemo vključ nizkim cenam še 10—15%.

VIZITNICE Národna Tiskarna.

Podpisanec si usoja naznanjati slavnemu občinstvu in gospodom čevljarjem, da je odprl

usnjarski obrt

na Sv. Petra cesti št. 32

in priporoča svojo veliko zalogo usnja, kakor: graškega, vrhniškega, dunajskega itd., kakor tudi druge čevljarске potrebsčine.

Dobro in lepo blago prodaja po najnižji ceni.

Z odličnim spoštovanjem

Janez Marhoti

(3224—2)

usnjar.

Lekarna M. Leustek

Ljubljana, Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu

priporoča svojo izbornu delujočo

tanno-chinin tinkturo za lase

katera okrepnje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las.
Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Velika zaloga preskušanih domačih zdravil

katera se priporočajo po raznih časopisih in cenikih. (3173—6)

Razpošilja se vsak dan dvakrat po pošti.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Gostilna „pri luni“
Krojaške ulice h. št. 1.
Naznanjam otvoritev gostilne v novih in vsem zahtevam vstrežajočih prostorih, kjer se bode točilo Reininghausovo marčno pivo in domača pristna vina ter se dobivala okusna in sveža jedila po prav nizkih cenah.
Svojim čast. p. n. gostom se zahvaljujem, prosim za mnogobrojni obisk.
V Ljubljani, dne 3. listopada 1896.
Z odličnim spoštovanjem
Marija Pogačnik.
(3201—3)

Cement
traverze, železniške šine, vsakovrstno železo za vezi, strešni papir, štorje za obijanje stropov, samokolnice, cinkasto in pocinkano ploščevino, vsakovrstna kovanja za okna in vrata,
sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje
priporoča po zelo znižanih cenah
Andr. Druškovič
trgovec z železnino (2173—58)
v Ljubljani, na Glavnem trgu št. 10.